

Свій голос

Микола Білокопитов

Тьох-тьох! Тьох-тьох! — видзвонює в гаях.
Впізнаємо: це — пісня солов'я.
Фіть-фіть! Фіть-фіть! — О, це вже шпак співа.
Уг-гу! Уг-гу! — басить сова.
Цвірінь! — Хай і не бачимо співця,
Та вгадуємо в ньому горобця.
Тому що кожен цей співець —
Чи щиглик то, чи горобець —
Свій голос має, свій, сказати б, спів!
Хай не у всіх такий, як в солов'їв
(Не всім же солов'ями бути).
Але прислухайтесь — зозулю саме чути.
Ку-ку! — І в тім "ку-ку" щось є —
Хоч примітивне, та своє.
Питаєте, до чого байка ця?
Читав я вірші одного "співця",
А в них же, що гріха таїть:
Тьох-тьох!.. Ку-ку!..
Цвірінь!.. Фіть-фіть!..